
PRZYGRANICZYĆ (1) *vb pf*

a *jasne*.

fut 3 sg przygraniczy. ◇ [impers praet przygranicz(o)no.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Włączyć w granice jakiegoś obszaru: Kmieć co v Vrzędniká roley kupi/ kiedy íe Pan tego dowie/ cokolwiek z niey zebrał/ by też y przez dzieiesięć lat/ ma to Pánu wroćić/ y Kmieć tákże Pánu to ma zápláćić: álbo kiedy Vrzędnik dáie Kmiećiowi Páńfką rolą: á ktory do cudzey wśi/ íełczce gorzey: ktory przygrániczy/ to íuż zdrádá. *GostGosp* 34.*

*[przygraniczyć co komu: Myśmy Jej M powiedzieli, że i nam się toż teraz stało, iż w tym starostwie radomskim naszą wieś i k'temu gruntu niemało odgraniczono i to wszystko przygraniczono Samboreckiemu z wielką szkodą naszą *ListyZygmAug* 1552 222.]*

Synonimy: przyłączyć, wcielić.

Formacje współrdzenne cf GRANICZYĆ.

MP